

[Finansministeren.]

briksbygninger osv. bliver meget hurtigere forældet end det, der svarer til den fysiske nedslidning af selve murværket.

Efter disse synspunkter udarbejdede man så forslaget til nye afskrivningsregler i afskrivningsudvalget, og det var der praktisk talt fuldstændig fuld enighed om. Der var kun et forbehold fra butikshandelen, men det var ikke meget stærkt, og jeg havde i hvert fald den klare fornemmelse, at når bl. a. Industrirådet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kunne gå med til, at man for butikbygningerne satte 4 pct., så var det for at få enighed i udvalget; man havde i virkeligheden været inde på drøftelser om 2 pct. og 3 pct. for butikbygningerne. Vi må jo ikke glemme, at her gik reglen ud på, at der slet ikke var nogen adgang til afskrivning på butikbygninger, det var simpelt hen 0. Jeg gav på et vist tidspunkt i vores forrige periode udtryk for en vis sympati for, at også butikbygningerne kunne have krav på nogen afskrivning, fordi der også for butikernes vedkommende var tale om, ikke ligefrem en nedslidning, men en teknisk-økonomisk forældelse.

Det førte altså til, at man for at få denne brede enighed i udvalget fik mig med til som finansminister dengang at gå op fra de 2-3 pct., vi havde talt om, til 4 pct., og Industrirådet anbefalede, at man tog dette, selv om industrien også var betænkelig ved, at man trak kapitalen måske i for høj grad over på butikbygningerne i en periode, hvor vi i højeste grad har brug for kapital til vores udbygning af en moderne dansk industri.

Dette er baggrunden for det forslag, som kom til at foreligge fra afskrivningsudvalget. Men da regeringen skiftede og VKR kom til, så butikshandelen altså en chance for, at nu kunne man få ødelagt det forlig, der i virkeligheden var indgået på meget bredt grundlag i afskrivningsudvalget, og det gik de tre partier desværre med til. Vi gik imod det dengang, og jeg mener også, det er helt forkert, at man har givet butikbygningerne disse 6 pct., hvor man kan afskrive 60 pct. på 10 år.

I øvrigt vil jeg sige, at vi ikke har noget som helst ønske om at ændre på afskrivningsreglerne, og slet ikke i negativ retning. Vi har givet udtryk for, at vi gerne vil for-

bedre afskrivningsreglerne særlig for industriens vedkommende, og vi arbejder i øjeblikket i finansministeriet med regler om at forbedre afskrivningsreglerne. Jeg har jo flere gange sagt: hellere for gunstige regler end det modsatte.

Man må ikke glemme over for den betragtning, at man ved hjælp af disse afskrivninger kan skaffe sig en uberettiget gevinst, når man sælger — og det er jo rigtigt — at dér, hvor særlig indkomst kommer ind i billedet, ved saldometoden, sker der jo ikke nogen større skade, men hvis man f. eks. sælger hele virksomheden, har vi jo netop vores forslag om at sætte procenten for særlig indkomstskat, altså det, vi kalder for beskatningen af kapitalgevinster, op fra 40 til 50, og derved vil vi i meget væsentligt omfang kunne imødegå de eventuelle uheldige virkninger af, at man har disse gunstige afskrivningsregler, og måske endda gå videre, hvad vi jo agter at gøre med yderligere forbedringer på afskrivningsområdet.

Om det sidste af de 3 lovforslag, forslag til lov om ændring af loven om skattemæssig opgørelse af varelagre, kan jeg sige noget mere positivt — ja, nogen vil måske synes, det er negativt, det, jeg siger, men det er altså positivt i forhold til det lovforslag, der ligger her. Det drejer sig jo om varepartier, der er indkøbt på såkaldt bindende kontrakt, og jeg er i princippet enig med forslagsstillerne om, at disse regler om, at man kan trække fra, hvor det drejer sig om indkøb på bindende kontrakt, har overlevet sig selv. Det har de gjort for længe siden. De har ikke nogen funktion i forhold til det, de i virkeligheden blev gennemført for, nemlig at give en risikoudjævning i en periode lige efter krigen, hvor der var stor frygt for, at priserne skulle rasle nedad. Da blev de gennemført og med en god begrundelse, men de har overlevet sig selv for længe siden. Det er vistnok ikke for stærkt at sige, at dette har udviklet sig til de rene fupkontrakter. Jeg har talt med adskillige ligningsfolk rundt omkring, og vi har også fået noget materiale her i de seneste dage fra ligningsdirektoratet om det. Det har altså udartet til noget, vi slet ikke kan være bekendt at have i dansk skattelovgivning, hvor leverandørerne simpelt hen leverer disse kontrakter til folk, der slet ikke har brug for dem. Det har ikke noget med en reel risikobetragtning at gøre;